

תת"ע 7664/01/21 - מוחמד אלקרינאוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7664-01-21 מדינת ישראל נ' אלקרינאוי
תיק חיזוני: 95500416821

בפני כבוד השופטת שרתית זוכוביצקי-אורן
מבחן אלקרינאוי
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר התאזרחות המבוקש ביום 16.2.21.

כנגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של עקיפה או ניסיון עקיפה או הסטה הרכבת כדי לעקוף רכב אחר תוך ח齊ית קו הפרדה רצוף שלא נמצא לימינו קו קטעים, בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה.

ביום הדיון לא התיאץ המבוקש בבית המשפט, ומשכricht נשבט בהעדתו ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס כספי בסך 1,000 ₪, פסילה מלקלבל /או מלאחזיק רישון נהייה לתקופה של 30 ימים ופסילה על תנאי של 3 חודשים, וזאת לפחות 3 חודשים.

טענות הצדדים

טענות המבוקש

המבקש טען, כי לא ידע על הדיון, שכן הוא לא נעצר על ידי שוטר בדרך ונודע לו לראשונה על פסק הדיון רק כאשר נעצר לבדיקה על ידי אנשי משטרת לזרוך בדיקה אקראית.

טענתו יגרם לו עיוות דין שכן הרכב הרשות על שמו נ麥ר לפני ביצוע העבירה והיה בחזקתו של הקונה אשר אינו מכחיש כי ביום ביצוע העבירה כל הרכב היה בחזקתו. טענתו לבקשת לא צורף תצהיר הקונה עקב המצב הביטחוני.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי ההזמנה לדין נשלחה כתובתו של המבוקש במשרד הפנים באמצעות דואר רשום וחזרה "לא נדרש" ומשכricht עמדה בחזקת המסירה הקבועה בחוק. טענתה המבוקש לא טען כי אישור המסירה לא נשלח כתובתו הרשמה או כי חלה בו טעות ולכן המבוקש לא עמד בנטל להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו.

המשיבה טענה כי המבוקש לא הצבע על טעם מיוחד של עיוות דין ולא הסביר את השינוי בהגשת הבקשה.

סעיף 0(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב - 1982 קובע כי בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם לבטל דין, לרבות הכרעת דין וגור דין שניתנו העדרו, בעבירות חטא ועoon, משני טעמים: אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאו התייצבו או אם ראה כי הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המהלך ההליכים פליליים מורה על קיום דין ענינו של הנאשם. בדברי כב' השופט שם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרישה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדקה והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 0(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החсад פ'**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר הנאשם הזמין לדין והוא מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

ולענין זה ראו בע"פ 9811/09 **סמיימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.2009 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיאצבות של אדם בדיון אליו זומן בדיון עלולה להוביל לתוכאה כי יורשע בדיון ודין יגורר, כשם שארע עניננו. משכך היה, הנטל הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאו התייצבו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 0(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאו התייצבות המבוקש

המבקר טען כי לא קיבל הזמנה לדין ולכך לא התייצב.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעיליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירות קנס כאלו הומצאה בדיון גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם החלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבול".

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהיעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא בדיון, רואים אותו כמי שהגיע לזמןתו 15 יום מיום שנשלחה (עפ"ת ב"ש) 47513-02-17 **بولני נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי).

67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל**, מיום 25.4.18 רע"פ 106/15 ע"ד קרייב נ' מדינת ישראל, מיום .(20.1.15)

גם בעפ"ת 19-02-62391-62 סויטי נ' מדינת ישראל מיום 16.5.2019 (לא פורסם) קבע כב' השופט כדורי כי לשם ביסוס חקמת המסירה, די למאשימה להראות שההזמנה לדין נשלחה לנמען ההזמנה בדואר רשום.

זהינו אם הוכחה המשיבה, כי שלחה את הודעה בדואר רשום כדין חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבוקש מוטל הנTEL להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, לצורך לתגובה המסירה, ההזמנה לדין נשלחה באמצעות דואר רשום לכתובתו של המבוקש, "אלג'אץ 51 רהט" אולם חזרה בציון הסיבה "לא נדרש".

אם דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבוקש חזקה שההודעה לסור לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתו של המבוקש אך הוא לא ניגש לקבלתה. אז, ייחשב המבוקש כמו שההודעה הומצאה לו כדין ועליו הנTEL להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו. (עפ"ת (ח') 17-12-17-20229 חן נ' מדינת ישראל מיום 2.1.18 ורע"פ 17/13698 יוספוב נ' מדינת ישראל מיום 7.5.17).

המבקר לא עמד בנTEL הדרוש להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין נמסרה למבקר כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו בדיון.

חשש לעיונות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיונות דין (רע"פ 17/136165 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

ככל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיונות דין ועשה לאחר שהביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 18/1911 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

לטענת המבוקש ביטול פסק דין נדרש לצורך הסבר הדוח על שם קונה הרכב אשר לטעنته החזיק ברכב ביום ביצוע העבירה. המבוקש לא מסר פרטים לגבי הקונה ולא צירף אסמכתא כלשהי המעידה על מכירת הרכב והעברת החזקה בו לאחר.

גם אם יכול המבוקש כי אחר נג恨 ברכב ביום ביצוע העבירה אני סבורה כי טענה זו אינה מהווה עיונות דין מצדיק ביטול פסק דין כשם שהיא אינה מצדיקה הארצת המועד להישפט.

ברע"פ 13/777 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל מיום 13.11.28 קבע בית המשפט העליון כי:

"...טעنته לפיה הוא עצמו לא נג恨 ברכב, איננה מבססת חשש לעיונות דין כלפיו".

וכן ברע"פ 14/2018 מיכאל טיטלבאום נ' מדינת ישראל מיום 30.10.2014 נקבע כי:

"גם טעنته של המבוקש, לפיו ההארכה נדרשת לשם הסבר הדוחות על שם של נגחים אחרים

שהשתמשו ברכב, אין בכוחה להוציא לבקשת, בנסיבות העניין (ראו: רע"פ 1446/14 ריאד נ' מדינת ישראל (26.3.2014); רע"פ 9580 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.2011)).

יודגש כי גם במקרים בהם קיימת תשתיית ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאשם עצמו, זאת בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהגתו ברכב בזמן ביצוע העבירה שהינה ראייה מוצקה ובעל משקל, אין בה כדי להביא לביטול פסק דין שניית בהעדר) רע"פ 8427 מדינת ישראל נ' אמןון סאלם והאסמכתאות שם (פורסם בנבז 25.03.2018).

על כן, גם אם יוכיח המבקש כי הדו"ח ניתן במהלך שימושו של אחר, אין בה ממשום עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתת.

מציאות תשליך ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ד' סיון תשפ"א, 15 במאי 2021, בהעדר הצדדים.